

РЕШЕНИЕ

№ 5571

гр. София, 03.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 13.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **6271** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 46а, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 44, ал. 8 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) във връзка с чл. 145 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. А. М./А. А. М.,Л., ЕГН [ЕГН] гражданин на С., [дата на раждане] ,принудително настанен в СДВНЧ–С. на дирекция „Миграция“, кв. Б., [улица] срещу Заповед рег. № 5364з – 1339/22.06.2022г. на директора на Дирекция „Миграция“ МВР, с която е продължено принудителното настаняване на чужденеца в Специален дом за временно настаняване на чужденци /СДВНЧ/.

В жалбата са изложени доводи, че така оспорената заповед е незаконосъобразна, издадена в противоречие с чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ и в нарушение на административнопроизводствените правила. Жалбоподателят твърди, същия не отказвал съдействие на органите от Дирекция „Миграция“ МВР по изпълнението на ПАМ.Счита, че не съществува разумна възможност за извеждането му от страната и следва да бъде освободен от СДВНЧ. В хода на съдебното производство се явява лично заявява,че е футболист и е дошъл на проби в Р. България.Представява се от адв. К. ,назначена по реда на ЗПП,която иска обжалваната заповед да бъде отменена,като незаконосъобразна.Депозира писмени бележки.Съдът констатира ,че в жалбата е посочено фамилно име на жалбоподателят М. ,вместо М. ,като се касае за едно и също лице с имена А. А. М. гражданин на С., [дата на раждане] съобразно

представените документи по делото от ответника.

Ответникът – Директор на Дирекция "Миграция", МВР, чрез юрисконсулт Ч. прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Чужденецът А. А. М./А. А. М./, [дата на раждане] ,Л.,[ЕГН],гражданин на С. е принудително настанен в Специален дом за временно настаняване на чужденци (СДВНЧ) при Дирекция „Миграция”- МВР на 23.06.2021 г. със заповед с рег.№ 3-1397/18.06.2021г. на председателя на ДАНС на основание чл. 44, ал. 6, ал. 8 и ал. 10 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), във връзка с организиране изпълнението на заповед с рег.№ 3-1396/18.06.2021 г. на председателя на ДАНС, с която на основание чл. 42, ал. 1, т. 2 и ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ са му наложени ПАМ - „експулсиране“, „отнемане правото на пребиваване в Република България“ и „забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите-членки на Европейския съюз“.На 14.07.2021 г. чужденецът е попълнил ДДЗ вх.№ 105400-1879/14.07.2021г., като е посочил, че желае да се завърне доброволно в Република Турция.Впоследствие с попълнил отказ от декларация за доброволно връщане с вх.№ 105400-2148/02.08.2021г.На 26.11.2021г. е направено предложение рег. № 5364р23686/26.11.2021г. до директора на Дирекция „Миграция“ МВР за продължаване на срока на настаняване в СДВНЧ с шест месеца, считано от 04.12.2021г. до отпадане на пречките по изпълнение на наложената принудителна мярка, но не по – късно от 04.06.2022г.Мотивите са, че след извършена справка в АИС от 22.11.2021г. е установено, че чужденецът е с отказана международна закрила, като последващата му молба за закрила не е допусната до разглеждане по същество. Същевременно ПАМ „връщане в страната по произход“ не може да бъде изпълнена, защото А. А. М. не разполага с нито един от необходимите документи, посочени от Посолството на Сирийска арабска република в С. за издаване на сирийски паспорт.По – леки обезпечителни мерки не могат да бъдат наложени, заради липса на доказателства за осигурено жилище и финансова издръжка през време на престоя му в Република България, липса на средства за парична гаранция и липса на валиден паспорт или друг документ за пътуване в чужбина, който да предостави във временен залог. Във връзка с предприети действия по изпълнение на ПАМ, служител на сектор ИПАМ към отдел П.-ДМ е провел беседи с чуждия гражданин като е изготвил докладни записки както следва :рег.№ 5364р-16204/17.08.2021 г., рег. № 5364р-21080/25.10.2021г., рег. № 5364р- 21444/28.10.2021г.,рег. № 5364р-23759/26.11.2021 г., рег.№ 5364р-1754/27.01.2022г.,рег.№5364р-3887/24.02.2022г.,рег.№5364р-6578/01.04.2022г.,рег.№5364р-8597/28.04.2022г. и рег.№ 5364р-10717/27.05.2022 г., в които е отразено, че същият категорично не желае да се завърне в страната на произход и не желае да окаже съдействие по отношение установяване на самоличността му от Консулския отдел при Посолството на С. в [населено място].Дирекция „Миграция“-МВР с писмо рег.№ 5364р-14643/29.07.2021 г. е потърсила съдействие от Главна дирекция

„Гранична полиция“-МВР с молба да бъде отправено запитване до съответната институция за приемането на чужденец в Република Турция, съгласно Споразумението за реадмисия, сключено между ЕС и Република Турция. Въз основа на предложението от 22.06.2022г. е издадена Заповед рег. № 5364з–1339/22.06.2022г. на директора на Дирекция „Миграция“ МВР, с която е продължено принудителното настаняване на чужденец в СДВНЧ от 23.06.2022г. до отпадане на пречките по изпълнение на наложената спрямо него принудителна мярка, но не по – късно от 23.12.2022г.

Описаната фактическа обстановка се основава на приетите по делото неоспорени от страните доказателства, формиращи административната преписка по издаване на процесния акт. Приетите в съдебното производство доказателства си кореспондират и установените с тях факти не се оспорват от страните, поради което и съдът ги кредитира.

При така установената фактическа обстановка, съобразявайки разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът извърши преценка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК и прави следните правни изводи:

1. По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на оспорения акт, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалването, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 44 от ЗЧРБ. Заповедта е връчена на 23.06.2022г., жалбата е подадена на 05.07.2022г., в преклузивния 14 - дневен срок. Жалбата отговаря на изискванията за форма и реквизити по чл. 150 и чл. 151 от АПК, като не се установяват пречки за разглеждането ѝ, посочени в нормата на чл. 159 от АПК. При тези съображения съдът приема, че подадената жалба е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

2. По основателността на жалбата съдът приема следното:

Жалбата е неоснователна.

При издаване на заповедта е спазена формата по чл. 59, ал. 1 от АПК. Заповедта съдържа и задължителните реквизити по чл. 59, ал. 2, т. 1-8 от АПК, посочени са релевантните обстоятелства, съставляващи фактическите основания за издаването ѝ. В случая издаването на заповедта се основава в материал, изготвен от помощен орган (предложение №5364р-13022/22.06.2022г. началник отдел П.-ДМ), като изложените мотиви следва да се смятат за обосноваващи издаването на оспорения административен акт (в този смисъл съдът съобрази ТР №16/1975 г. на ОСГК на ВС). Същите е възможно да предхождат акта и да се съдържат в отделен документ, предварително създаден за инициира издаването на акта. Не е необходимо административният акт да съвпада по време с излагането на съображенията, на основание които е постановен. Съдържанието на предложението на началник отдел „Миграция“ от 22.06.2022г. по недвусмислен начин излага съображенията на административния орган, като дават възможност на адресата на заповедта да се

запознае с основанията за прилагане на съответната мярка, а на съда – да упражни съдебен контрол за законосъобразност.

Съдът не установи при издаване на оспорения административен акт да са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Производството е започнало съгласно чл. 24, ал. 1, предл. първо от АПК служебно, на основание издадено мотивирано предложение за налагане на ПАМ, отправено до компетентния административен орган. Служебно, при условията на чл. 35 от АПК са изяснени и фактите и обстоятелствата, от значение за случая, като са събрани достатъчно и относими доказателства, преценени от административния орган по реда на чл. 36, ал. 3 от АПК. Не се навеждат от страните, нито се констатира от съда съществени нарушения, които да са рефлектирали върху съдържанието на оспорения административен акт.

Заповедта е издадена от компетентен орган, съгласно чл. 44, ал. 8 ЗЧРБ, в предписаната от закона форма. Не се установява наличието на съществени процесуални нарушения на административнопроизводствените правила. Процесната заповед отговаря на изискванията на чл.44, ал. 10 от ЗЧРБ, тъй като съдържа изводи за настаняването в СДВНЧ и законовото основание за нейното издаване.

Правилно е приложен и материалния закон.

Съгласно чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ, директорът на Дирекция „Миграция“, МВР е оправомощен да издаде заповед за продължаване принудителното настаняване в СДВНЧ за срок не по-дълъг от 12 допълнителни месеца, по изключение, когато лицето отказва да съдейства на компетентните органи или има забавяне при получаване на необходимите документи за връщане или експулсиране към датата на изтичане на разрешения срок на принудителното настаняване по чл.44, ал. 6 от ЗЧРБ.

За да е законосъобразна заповедта за прилагане на принудителната мярка по чл. 44, ал. 8, изр. 3 от ЗЧРБ е необходимо наличието на една от двете предпоставки: 1.) липса на съдействие от страна на чуждия гражданин или 2.) забавяне при получаване на необходимите документи за връщане. От мотивите на оспорената заповед е видно наличието на тези предпоставки.

Съобразено е изрично посоченото от Съда на Европейския съюз в делото М., че всяко решение относно продължаване на задържането на гражданин на трета страна и съответно относно наличието на фактическите обстоятелства, предвидени в член 15, параграф 6 от Директива 2008/115, трябва да бъде предшествано от нова проверка дали са налице материалноправните условия, въз основа на които е постановено първоначалното задържане" – точка 61. Това изискване е във връзка с разпоредбата на член 15, параграф 4 от Директива 2008/115, че когато е ясно несъществуването на условията по параграф 1, задържането престава да бъде оправдано и лицето следва да бъде освободено.

Видно от цитираното по-горе и в обжалваната заповед предложение от 22.06.2022г., продължаването на срока за настаняване в СДВНЧ е мотивирано с това, че с жалбоподателя многократно са провеждани беседи с цел убеждаването му да

съдейства за напускане територията на Република България. Съдействието е необходимо пред Посолството на Сирийска арабска република за издаване на документ за пътуване. Дирекция „Миграция“ е изпратила писмо с рег.№ 536400-9122/13.05.2021г. до Посолството на Сирийска арабска република в [населено място], като от страна на Посолството на Сирийска арабска република до българските власти е изпратена Нота № 086/М. от 10.05.2021г. за условията за получаване на сирийски паспорт, необходим за пътуването на жалбоподателя до трета страна. Предвид изложеното, съдът намира, че са налице и двете предпоставки, предвидени като основания за издаване заповед за продължаване принудителното настаняване в СДВНЧ, макар че не е необходимо тяхното кумулативно наличие. От тези данни се налага изводът, че са налице визираните в чл. 44, ал. 8, изр. трето от ЗЧРБ материалноправни основания, директорът на Дирекция „Миграция“ да продължи принудителното настаняване в СДВНЧ за срок от още шест месеца. Не се надхвърля срока от допълнителни 12 месеца по чл. 44, ал. 8 от ЗЧРБ с времето на предходно краткосрочно настаняване от 06.01.2021г. до 19.01.2021г.

Правилни са изводите на АО , че поведението на чужденеца изразява отказ за съдействие за изпълнение на приложената ПАМ от национален компетентен орган. Осъществена е предпоставката от хипотезата на чл. 44, ал. 8, изр. 2 ЗЧРБ – не съдейства на компетентните органи за организиране на неговото извеждане, с оглед отказа на жалбоподателят да попълни необходимите документи , което фактически се явява пречка пред изпълнение на принудителната мярка. Тези факти сочат за правилно приложение на чл. 15, § 6 от Директива 2008/115/ЕО, тъй като е налице липса на съдействие от чужденецът и забавяне при получаването на необходимата документация за извеждането му от Република България. След като А. А. М. /А. А. М./ се явява незаконно пребиваващ в Република България гражданин на трета страна, който вече не отговаря на условията за влизане, престой или пребиваване на територията на държавите-членки, по отношение на него следва да бъде приложена процедурата за обратно връщане, оформена със съответния европейски пътен документ, по смисъла на цитирания регламент. Настоящият съдебен състав приема, че ответникът в производството е положил усилия за привеждане в изпълнение на ПАМ.

На следващо място настоящият състав намира, че не е налице противоречие на оспорената заповед с целта на закона. Изложените по - горе факти, подкрепени от събраните по делото доказателства, представляват достатъчно обстоятелства, свързани с личността и поведението на жалбоподателя, обосноваващи принудителното настаняване на същия в СДВНЧ, поради което обжалваната ПАМ се явява обоснована и пропорционална. Липсата на доказателства, установяващи относимите за спора факти и обстоятелства, сочи на правилна интерпретация на наличните в проведеното производство данни. Съдът приема, че принципът на пропорционалност спрямо целения резултат не изключва прилагането на процесната ПАМ.

Относно претендираните разноски от юрк.Ч. с оглед изхода на делото, настоящият състав следва да посочи, че с определение от 11.07.2022г. жалбоподателя е освободен от заплащане на държавна такса и разноски, на основание чл. 83, ал. 2 от ГПК, поради което юрисконсултско възнаграждение не се дължи. В допълнение, при преценката на

този въпрос следва да се има предвид и решението на Европейския съд в С. по делото С. с/у Република България от 12.07.2007 г. по жалба № 68490/10, където Съдът е посочил, че гаранциите за правото на достъп до съд не трябва да са теоретични и илюзорни, а практически и ефективни. Съдът е посочил „От практическа гледна точка налагането на съществена финансова тежест след приключването на съдебното производство може да играе ролята на ограничение на правото на достъп до съд. Осъждането на жалбоподателя да плати разноски е съставлявало такова ограничение.” (§54 от решението).

Воден от горното, Административен съд София – град, Първо отделение, 34–ти състав:

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалба на А. А. М./А. А. М./,[ЕГН] гражданин на С., [дата на раждане] ,принудително настанен в СДВНЧ– С. на дирекция „Миграция“,кв. Б., [улица] срещу Заповед рег.№5364з – 1339/22.06.2022г. на директора на Дирекция „Миграция“ МВР, с която е продължено принудителното настаняване на чужденца в Специален дом за временно настаняване на чужденци /СДВНЧ/,считано от 22.06.2022г. до отпадане на пречките по изпълнение на наложената спрямо него принудителна мярка,но не по – късно от 23.12.2022г.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщението до страните.

съдия: